

skulde opstaae Spørgsmaal om en Revision af Indquarteringslovgivningen, altsaa om Tilveiebringelsen af en ny Lov om den ordinaire Indquartering. Allerede for 20 Aar siden blev det ved Behandlingen af Loven om Ophevelsen af flere ældre Statter og Skatteligninger og om Fordelingen af Veberlaget derfor af 20de Juni 1850 forudsat, at en ny Indquarteringslov vilde blive givet, saasnart Hærsloven var vedtagen, og det er en Selvfølge, at Kjøbstadcommunerne ikke kunne Andet end med Tilfredshed imødesee en saadan ny Lov, idet den upaatvivelsig vil blive meget fordelagtigere for dem end de nuværende Forhold, hvorved jeg dog ikke kan tilbageholde den Bemærkning, at den nye Ordning paa den anden Side uden Tvivl vil blive kostbarere for Statskassen, der da kommer til at overtage endeel Byrder, der nu paaahvile Kjøbstadcommunerne. — Udvalget er blevet enigt om at ville støtte nærværende Lov, og jeg skal i saa Henseende tillade mig at henpise til, hvad Betænkningen indeholder. Udvalget har vel erkjendt, at § 1 ikke ganske stemmer med Hærslovens § 6, og vil ikke modstige Rigtigheden af de Bemærkninger, der i saa Henseende ere anførte under Sagens tidlige Behandling, men Udvalget maa paa den anden Side erkjende, at Affattelsen af § 1 er praktisk rigtig, og det tvivler ikke om, at praktiske Mænd, der beskæftede Krigsministerens Stilling i Reglen ville arbejde paa Løsningen af Spørgsmaalet paa den Maade, Regjeringen nu har foreslaaet. Vi have troet, at Lovforslagets § 1 kunde med den ringe Ændring, som Udvalget har bragt i Forslag, passere, idet vi have lagt Vægt paa Krigsministerens Udtalelse om, at det kan være betænkeligt ved Lov endelig at bestemme Garnisonsstederne for alle Afdelinger, ligesom det ogsaa udtrykkelig er udtalt i Lovforslagets Motiver, at Ministeriet desuden for Dieblisset ikke har seet sig istand til at fremsætte Forslag til et endeligt Valg af samtlige Garnisonssteder. Dersom denne Lov ikke udkom, vilde den svævende Tilstand, hvori Kjøbstæderne nu befindes sig, rimeligviis vedblive i længere Tid; thi en ny Indquarteringslov vilde uden Tvivl kræve en saadan Forberedelse, at

der let kunde gaae flere Aar hen, inden den kunde blive tilveiebragt. Udvalget kan imidlertid dog kun anbefale § 1 i Lovforslaget under Forudsætning af, at dets Ændringer til Lovforslagets § 2 blive billige. De ærede Herrer ville see, at det i Særdeleshed er 3 Momenter, som Udvalget har fremhævet med Hensyn til den anden Paragraph. Det første Moment er, at de Overenskomster, der slutes med vedkommende Commune, skulle have Indenrigsministerens Billigelse, og at dette udtrykkelig skal være udtalt i Loven. Det ligger iøvrigt egentligt i Sagens Natur, at Communerne ikke ville kunne slutte saadanne Overenskomster, uden at de billiges af deres øverste Børge, Indenrigsministeren; men vi have troet det rigtigt, at det udtrykkelig blev fremhævet i selve Loven. Det andet Moment i Sagen er, at de Laan, der bevilges Communerne for at tilveiebringe saadanne Localer og Bygninger, som Krigsministeren maatte ønske, blive tilbagebetalte saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det. I saa Henseende har Udvalget bragt i Forslag, at de skulle forrentes og afdrages med 6 pCt. af det oprindelige Beløb, hvorefter Laanene ville være tilbagebetalte i Løbet af 28 Aar. Denne Bestemmelse vil være til Gavn for Indquarteringsfonden, af hvilken Laanene skulle udredes. Med Hensyn til denne Fond skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den er tilveiebragt ved den Deel af Indquarteringshjælpessatten, der ikke kom til Anvendelse til Fordeel for de bequarerede Byer, og det er allerede for 20 Aar siden af Regjeringen selv udtalt, at denne Fond maatte anses for at være samtlige Kjøbstadcommunerne tilhørende, ikke de enkelte bequarerede Byer, som Nogle havde villet mene, men samtlige Kjøbstadcommuner. Denne Fond er efterhaanden voret, fornemmelig ved Indquarteringscommissionens særdeles Omhu for den. Geheimeraad Rsted har i sin Tid i dette Locale udviklet Fondens Historie for os og navnlig fremhævet, at det var Formanden for Indquarteringscommissionen, General Gaffner, som i sin Tid interesserede sig for, at denne Fond kunde udvikle sig, idet han haabede, at den Tid vilde komme, da der ved dens Hjælp kunde